

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De gaudio bonæ conscientiae in Spiritu sancto. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

es cum Iesu in cruce. Cum autem iterum consolaris in oratione per gratiam sancti Spiritus, tunc quasi ex mortuis cum Christo resurgis de sepulchro, & celebras Pascha in nouitate vitæ cum Iesu in corde iubilando. Cum verò audieris aliquem indigna & dura verba tibi dicentem, tunc datur tibi de calice Domini bibere, pro medicina animæ tuæ.

2. Tace, & bibe salutis procula sine murmure, & Dominus respondebit pro re, in vita & in morte. Non obliuiscetur tui Deus. Nihil gloriosius, quàm silendo & patiēdo obstruere os loquentis iniqua; & sequi exemplum Christi tacentis coram Pilato, cui multa falsa fuere obiecta. Non enim es melior Deo tuo, pro te flagellato ac deriso, & tandem à malignis occiso. Nescit homo, quàm bonus sit & virtuosus, nisi cum vexatus fuerit aduersis. Christus multos habet amatores & sodales mensæ, sed paucos sectores abstinentiæ.

Mat. 26.

3. Verus amator crucifixi non refugit pati dolores, nec confundi à peruersis; vt sit Christo conformis in scandalo crucis. Nam cui Christus viuere est, huic pati & mori pro Christo lucrum est maximum. Quanto ardentius Deum quis diligit, tanto minus mortem timet; & eo amplius dissolui concupiscit, vt cum Christo feliciter viuat, & in perpetuum cum Angelis gaudeat. Felix anima, quæ Iesum medullitus amat, præsentia bona amore æternorum vilipendit; pro nomine Iesu mala patienter tolerat, & ad pedes Iesu humiliter se prosternit & orat, vt in virtutibus proficiat, & constans perseueret.

Phil. 5.

CAPVT VIII.

De gaudio bona conscientia, in Spiritu sancto.

I. **G**audete in Domino semper. Congaude bonis, sustine malos, compatere afflictis, ignosce delinquentibus, ora pro omnibus. Projice à te malam tristitiam, quæ importat acediam & rancorem. Assume dulcem & sanctam meditationem, de vita & passione Christi; & inuenies veram consolationem; contra omnem tristitiam & tentationem. Bona vita meretur laudem, tepida conuersatio sibi & alijs est onerosa. Bona conscientia parit gaudium, mala conscientia generat sibi tormentum. Studeas semper bene agere, & eris in bona pace. Non tibi nocebunt mala prauorum, si permanseris firmus in recta via iustorum. Bona conuersatio hominis fert secum lætitiā cordis & famam iustæ laudis. Vana exultatio, citò perit ab ore laudantis. Plus nocet blanda laus stulti, quàm dura correptio iusti.

Phil. 4.

2. Humilis oratio ascendit in cælum, placat Deum, impetrat gratiam,

gratiam, repellit diaboli fraudem. Humilis confessio meretur veniam, friuola excusatio aggrauat culpam. Vera contritio delet maculam, feruens meditatio minuit poenam. Vana fabulatio subtrahit deuotionis gratiam, bona locutio auget lætitiã. Cautã custodia sensuum vbique necessaria, vtilis est vago clausura. Frequens oratio, firma protectio; oris silentium, pacis domicilium. Multi feruenter incipiunt, sed perseuerantia accipit gloriæ coronam. Iugum Christi amantibus est suauis, tepidis graue, superbis amarum, mitibus leue, humilibus charum. Dulcis Iesus, omnia dulcia & leuia facit. Carnalis sēper mollia quærit, spiritualia fugit & odit. Maximè iustus dolet, quia omnes motus vitiorum extinguere nequit. Sed quare Deus ista permittit? Ideo, vt homo semper se humiliet, & adiutorium diuinum semper impleret.

3. Sicut superbus in honoribus, & diues in diuitijs lætatur, sic verus humilis in contemptu sui ipsius, & pauper spiritu in paupertate rerum delectatur. Gloria & diuitiæ seruatorum Dei, Christus Rex celorum. Extra Deum omnis delectatio praua, omnis lætitiã vana, omnis copia rerum inopia est. Nil quippe animæ famem satiat, nisi solus Deus, qui eam creauit. Magna libertas animi, nil concupiscere, quæ sunt mundi.

4. Vita iusti bona agere, mala pati, in omnibus Deum laudare, de bonis nunquam superbire. Ille Deum veraciter laudat, qui viliter de se sentit; & quicquid boni cogitat, loquitur & facit, hoc totum fideliter Deo ascribit. Cùm ergo de vana gloria tentaris, non consentias, sed cum propheta protinus humiliter dicas: *Non nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam.* Fortissimus triumphus hominis, vincere quod delectat, aggredi quod terret; sufferre leniter, quod grauius dolet.

Psal. 113.

CAPVT IX.

De bonis moribus humilis fratris.

Iocobi 4.

Humilibus autem Deus dat gratiam. Omnis actio & locutio religiosi fratris, debet humili verecundia ornari, & nulla re vana occupari. Bonum signum futuræ probitatis in nouitijs & iuuenibus, humiles habere mores, parum loqui & præcipue inter seniores. Qui non assuescit primò audire, & discere tacere, raro reputabitur inter doctos & sapientes. Ideo multi iudicantur stulti, quia moribus sunt inculti. Citò obedire, frequenter orare, deuotè meditari, diligenter laborare, libenter studere, discursus vitare, solitudinem diligere, deuotum faciunt monachum & tranquillum animum. Legitur in Genesi, quia Deus ad Abel & mune-